

מ"ת 10448/02/23 - מוסטפא מוסא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 10448-02-23 מדינת ישראל נ' מוסא(עציר)

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם בפני

מבקש

מוסטפא מוסא (בפיקוח)

נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקש להסיר את האזוק האלקטרוני ולאפשר למבקש לצאת לעבודה בליווי אחד המפקחים שאושרו בבית המשפט. מקום העבודה המבוקש הינו אצל זידאן גאזי - ל.ס. אריזות ופרסום. ימי העבודה, כך צוין, הינם בימים א-ו בין השעות 10.00 ועד 20.00.

2. ב"כ המבקש ציין בבקשתו, כי ביום 19.3.23 נעצר המבקש באזוק וממועד זה לא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן. עוד צוין כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון וכי זה היה אמור להיות מוצג ב-2.7.23. יצוין כי הבקשה הוגשה קודם למועד זה ובינתיים נדחה מועד הצגת ההסדר בין הצדדים ליום 6.9.23.

3. ב"כ המבקש אף ציין כי בבקשה קודמת לעיון חוזר שהוגשה בתיק זה, הגיעו הצדדים להסכמות לפיהן יינתנו למבקש 5 שעות התאזוררות יומיות, בהתאם לימים והשעות שצוינו בפרוטוקול.

4. לבקשה צורף אישור עוסק מורשה של המעביד המוצע.

5. המשיבה התנגדה למבוקש וטענה בתגובתה כי הבקשה אינה מגלה עובדות חדשות או נסיבות חדשות וכי יציאת

עמוד 1

המבקש לעבודה מרוקנת מתוכן את מעצרו של המבקש באזוק. עוד צוין כי לו תוגש בקשה ליציאה לעבודה עם תצהיר מעסיק, יתבקש לקבוע דיון בבקשה.

6. דיון בבקשה נקבע ליום 12.7.23.

7. בדיון חזר ב"כ המבקש על בקשתו. ב"כ המבקש ציין כי קודם למעצרו של המבקש באזוק היה זה נתון במעצר בפועל, כך שלאור חלוף הזמן, 4 חודשים, יש להסיר את האזוק ולאפשר לו לצאת לעבודה. ב"כ המבקש ציין כי המבקש הודה בכתב האישום וכי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה, היות וזה לקח אחריות על מעשיו. עוד צוין כי אשת המבקש בהיריון וצפויה ללדת בימים הקרובים וכי מצבו הכלכלי קשה. ב"כ המבקש אף ציין כי הופקדה בתיק ערובה גבוהה של 30,000 ₪ וכן יש ערבויות צד ג'.

8. ב"כ המשיבה חזרת על התנגדות המשיבה. לעניין המסוכנות נטען כי מסוכנותו של פחתה, היות והוא הודה בעבודות כתב האישום כך שחזקת החפות כבר אינה עומדת לו. ב"כ המשיבה ציינה כי במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים נקבע כי המבקש יאסר מאחורי סורג ובריא, מה שמלמד על מסוכנותו הגבוהה וחזרה על הטענה כי לא צורך דבר המלמד על מקום העבודה, כך שיש לדחות את הבקשה.

9. יוזכר כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום עקב נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון נהיגה של המשיב פקע בשנת 2010 ונהיגה ללא ביטוח. עונש הפסילה הוטל על המשיב בנוכחותו, ביום 10.11.22, בבית המשפט לתעבורה בתיק שמספרו 4640-05-22, בפני מותב זה. המבקש נוהג משנת 2008 וצבר 15 הרשעות קודמות, ביניהן 5 בגין נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, כאשר נגד המשיב עומדים ותלויים עונשי פסילה על תנאי ומאסר מותנה של 4 חודשים. די בנתונים אלו כדי ללמד כי 3 חודשי מעצר באזוק בנוסף לחודש מעצר בפועל, אין בהם כדי להקחות את מסוכנות המבקש, כאשר לאור הרשעותיו הקודמות, חלוף הזמן אינו מלמד כי המבקש משפר דרכיו ומקיים את הוראות החוק.

10. בהחלטתי מיום 26.2.23, קבעתי, ביחס למסוכנות המבקש, כי "רק לפני כ-3 חודשים, הורשע המשיב בנהיגה כאשר רישיון נהיגתו פקע, ובנוכחות נגזרו עליו מאסר על תנאי ופסילה ארוכה של 15 חודשים, בין שאר העונשים שנגזרו. המשיב, במעמד שמיעת הטיעונים לעונש ומתן גזר הדין התחייב שלא לשוב ולנהוג ללא רישיון נהיגה וביקש להתחיל בדרך חדשה. כיום מתברר כי מאחורי מילותיו של המשיב, לא היתה כל כוונה אמיתית לשוב לדרך הישר. נהיגתו של המשיב, בעת פסילה, זמן כה קצר לאחר מתן גזר הדין, בנוכחותו, וכשמאסר מרחף מעל ראשו, מלמדת כי לא ניתן לתת במבקש אמון. מדובר במשיב שמאז החל לנהוג, בשנת 2008, כבר הורשע 15 פעמים, 5 מהן עקב נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ואחת מהן בגין עבירות חמורות של בין היתר, נהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש וסיכון עוברי דרך".

11. עוד כתבתי בהחלטתי שם כי "המשיב אינו מפנים את חומרת מעשיו, הוא מתעלם מהוראות החוק, רשויות החוק ורשויות האכיפה. טענת ב"כ המשיב כי מדובר בעבירה ראשונה של נהיגה בפסילה, אינה מגמדת את מעשיו לאור זאת כי הוא כר הורשע בעבר מספר רב של פעמים בנהיגה כשרישיון הנהיגה פקע לפני מעל 12 שנה, עבירה שאין

להקל בה ראש, בעיקר כאשר המשיב עובד שוב ושוב את אותה עבירה".

12. כחודשיים מאוחר יותר, הגיש המבקש בקשה ליציאה לעבודה. בדיון שהתקיים בבקשה, ביום 21.5.23, הגיעו הצדדים להסכמה בדבר מתן חלונות אוורור בני 5 שעות בכל יום.

13. פרק הזמן שניתן למבקש כחלונות אוורור יומיות הינו חריג, למרות זאת הסכימו הצדדים על זמן יומי כה ארוך לצורך התאוורות המבקש.

14. המבקש בחר להגיש בקשה נוספת, כחודש לאחר אותה הסכמה, לצורך יציאה לעבודה.

15. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

16. בבקשה לעיון חוזר, בית המשפט אינו דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, ובמקרה שלפני, ההחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש באזוק, אלא בוחן האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל) וכן ראו מ"ת (עכו) 13809-06-21 מדינת ישראל נ' נג'אר(עצור/אסיר בפיקוח), פורסמו במאגרים המשפטיים.

בבש"פ 6845/07, קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת ארבל:

הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות...במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאינו את מסוכנותם".

17. במקרה שלפני לא מצאתי כי השתנו הנסיבות, או התגלו עובדות חדשות או חלף מספיק זמן על מנת שניתן יהיה לדון בבקשה לעיון חוזר. כל הנסיבות והעובדות שהועלו על ידי ב"כ המבקש, היו ידועות בעת מתן ההחלטה, אותה

מבקשים לשנות כעת, פרק הזמן שחלף, מאז מעצרו הראשוני של המבקש, אינו רב (פחות מארבעה חודשים), כך שלא חלים התנאים בגינם ידון בית המשפט בשינוי תנאי ההחלטה הנוגעת לתנאי המעצר, זאת מעבר לעובדה כי למבקש כבר ניתנו 5 שעות התאוררות יומיות, לפני פחות מחודש.

18. בפסק דין שניתן בחודשים האחרונים בבית המשפט העליון מפי כב' השופט מינץ (בש"פ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל (נבו 08.08.2022)), העיר כב' השופט מינץ ביחס בקשה דומה, בפרק זמן בו אותו מבקש היה עצור (בפועל), כי אין בתקופה של 4 חודשים כדי להקהות את המסוכנות שנשקפה מאותו מבקש, וכי לצד חלוף הזמן (לגביו צוין כי לא חלף מספיק זמן) יש לקחת בחשבון גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות. בסופו של דבר נקבע כי "בשים לב לעבירות החמורות המיוחסות לעורר ולמסוכנות הרבה הנשקפת ממנו כמפורט לעיל, לא נפל פגם בקביעה כי ארבעת החודשים שחלפו בין ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו לבין הגשת בקשתו לעיון חוזר אינם בבחינת "זמן ניכר" המצדיק עיון בתנאי המעצר."

19. המבקש טען לנסיבות רפואיות הנוגעות לאשתו אולם דבר לא צורף המעיד על כך. ככל ואשת המבקש תלד בתקופה בה הוא עצור באיזוק, יוכל לבקש חלונות ספציפיים תוך הצגת תיעוד מתאים.

20. מעבר לאמור לעיל, מטרת הבקשה היתה לאפשר למבקש לצאת לעבודה. המבקש לא צרף דבר המלמד על כך. לא די באישור עוסק מורשה של אלמוני, על מנת ללמד כי המבקש אכן התקבל אצלו לעבודה. בבקשה לאפשר יציאה לעבודה, יש מקום כי יצורף תצהיר המעביד המוצע, ובו יוצהר כי אכן המעביד הציע למבקש עבודה, מהו סוג העבודה, ימי העבודה ושעות העבודה, ובמידת הצורך, אף יתייצב לדיון שייקבע בבקשה. לא די בציון שם מעביד בבקשה עצמה, על המעביד המוצע בעצמו להצהיר כי הוצעה למבקש עבודה, טיבה ומועדיה, כך שגם מסיבה זו, מעבר לאמור לעיל, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ג, 13 יולי 2023, בהעדר הצדדים.